

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Oboer/15/2019
Identifikačné číslo spisu: 7296894821
Dátum vydania rozhodnutia: 28.01.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Miroslava Janečková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:7296894821.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej Sociálna poisťovňa so sídlom v Bratislave, pobočka Košice so sídlom v Košiciach, Festivalové námestie č. 1, IČO: 30 807 484, proti povinnému S. N., narodenému X. M. XXXX, trvale bytom v G., X. č. XX, zastúpenému Advokátskou kanceláriou Bröstl & Čentík s. r. o., so sídlom v Košiciach, Rázusová č. 1, o vymoženie 16.321,52 € a trov exekúcie, o dovolaní povinného proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach č. k. 8CoE/219/2018-58 z 28. decembra 2018, takto

rozhodol:

I. Dovolanie o d m i e t a .

II. Oprávnenej náhradu trov dovolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1 Okresný súd Košice II (ďalej aj „exekučný súd“) uznesením č. k. 0Er/1235/1996-42 zo 17. apríla 2018 zamietol návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa ust. §57 ods. 1 písm. g/ zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení účinnom do 31. marca 2017 (ďalej aj „Exekučný poriadok“), vedenej proti povinnému na podklade rozhodnutia Košickej regionálnej národnej poisťovne v Košiciach (právneho predchodcu oprávnenej) č. k. PV 166/94 z 30. septembra 1994. Vo svojom rozhodnutí uviedol, že platobný výmer Košickej regionálnej národnej poisťovne v Košiciach predstavujúci exekučný titul daného exekučného konania bol vydaný v zmysle príslušných ustanovení zákona č. 7/1993 Zb. o zriadení Národnej poisťovne, ktorý v ust. §30 upravoval premlčanie poistného, neupravoval však preklúziu vymáhanej pohľadávky, súčasne v danej súvislosti neodkazoval na použitie iných právnych predpisov. Keďže uvedený predpis, na základe ktorého bol exekučný titul vydaný, inštitút preklúzie neupravoval a námietka premlčania povinným vznesená nebola, súd konštatoval, že nie sú splnené podmienky pre zastavenie exekúcie.

2 Na odvolanie povinného Krajský súd v Košiciach (ďalej aj „odvolací súd“) uznesením č. k. 8CoE/219/2018-58 z 28. decembra 2018 uznesenie exekučného súdu ako vecne správne potvrdil. Zároveň o trovách konania rozhodol tak, že účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Odvolací súd v odôvodnení rozhodnutia konštatoval nedôvodnosť podaného odvolania, zatiaľ čo

predmetom odvolacieho prieskumu bola najmä otázka premlčania uplatnenej pohľadávky. Vo vzťahu k preklúzii vymáhanej pohľadávky, na podporu záveru exekučného súdu uviedol, že zákon č. 274/1994 Z. z. o Sociálnej poisťovni, v zmysle ktorého bol exekučný titul vydaný, v danom čase upravoval len premlčaciu lehotu na právo predpísať a vymáhať poisťné, úprava ohľadne prekluzívnej lehoty na vykonanie rozhodnutí oprávnenej bola prijatá až neskôr. Pretože nová právna úprava uskutočnená zákonom č. 242/2001 Z. z. (účinná od 1. júla 2001) neobsahovala prechodné ustanovenia týkajúce sa jej aplikability na skôr vydané rozhodnutia, vymáhanú pohľadávku nemožno považovať za prekludovanú. Rovnako nedošlo ani k premlčaniu pohľadávky, keďže právny predchodca oprávnenej si svoje právo na jej vymáhanie uplatnil v zákonom stanovenej trojročnej lehote.

3 Uznesenie odvolacieho súdu napadol povinný (ďalej aj „dovolateľ“) dovolaním, ktoré bolo exekučnému súdu doručené elektronicky dňa 11. septembra 2019. Prípustnosť dovolania vyvodil z ust. § 420 písm. f/ a § 421 ods. 1 písm. a/ a b/ zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej aj ako „CSP“) a žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj ako „dovolací súd“) napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec vrátil tomuto súdu na ďalšie konanie, alternatívne napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu a ním potvrdené rozhodnutie exekučného súdu zmenil tak, že exekúciu zastaví a oprávnenej uloží povinnosť nahradiť trovy dovolacieho konania. Povinný v dovolaní namietal, že dovolací súd sa nevysporiadal s argumentáciou a zásadnými námietkami týkajúcimi sa premlčania práva vymáhať poisťné v režime zákona č. 7/1993 Z. z., ako ani aplikácie preklúzie práva vykonať rozhodnutie podľa v tom čase účinného ust. § 71 ods. 3 Správneho poriadku. Zároveň opodstatnenosť dovolania dôvodil aj odklonom odvolacieho súdu od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, keď na daný prípad neaplikoval ust. § 71 ods. 3 Správneho poriadku účinného v rozhodnom období a tiež ho neposudzoval v zmysle právnej úpravy priaznivejšej pre povinného, t. j. novely zákona č. 274/1994 Z. z. o Sociálnej poisťovni uskutočnenej zákonom č. 242/2001 Z. z. Odvolaciemu súdu ďalej vytkol, že jeho rozhodnutie záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená. Jednalo sa o otázku časovej pôsobnosti, resp. stretu dvoch právnych úprav týkajúcich sa premlčania pohľadávky.

4 Oprávnená sa k podanému dovolaniu nevyjadрила včas, t. j. v lehote 15 dní od doručenia výzvy súdu, dovolací súd preto v zmysle ust. § 436 ods. 3 CSP na neskoré podané vyjadrenie účastníka konania neprihliadol.

5 Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podal včas účastník exekučného konania (povinný), v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpený advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), po preskúmaní veci bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie povinného je potrebné odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ CSP).

6 Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

7 Podľa § 202 ods. 4 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení účinnom od 1. apríla 2017 (ďalej len „Exekučný poriadok“) dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti uzneseniu vydanému v exekučnom konaní nie je prípustné.

8 Novela Exekučného poriadku vykonaná zákonom č. 2/2017 Z. z. modifikovala spôsobilý predmet dovolania ako jednej z objektívnych podmienok jeho prípustnosti tak, že vylúčila prípustnosť dovolania voči uzneseniam vydaným v exekučnom konaní. V prechodných ustanoveniach § 243h ods. 1 síce stanovila, že ak § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017, avšak vo vzťahu k opravným konaniam, teda ani k dovolaciemu konaniu, uvedená novela Exekučného poriadku neurčila žiadne pravidlo. Je preto potrebné vychádzať z princípu jej okamžitej aplikability.

9 V preskúmvanej veci je z obsahu spisu zrejmé, že dovolacie konanie bolo začaté doručením dovolania

exekučnému súdu dňa 11. septembra 2019, teda za účinnosti novej právnej úpravy zavedenej novelou Exekučného poriadku vykonanou zákonom č. 2/2017 Z. z. Ak by sa prípustnosť dovolania posudzovala výlučne len podľa nej a podľa okamihu začatia dovolacieho konania, bolo by dovolanie bez ďalšieho neprípustné. Avšak vzhľadom na povinnosť ústavne konformného výkladu, a teda vzhľadom na rešpektovanie ústavných princípov dôvery v platné právo a legitímneho očakávania, ako aj dôvery v správnosť aktov orgánov verejnej moci, vrátane v nich obsiahnutého poučenia o možnosti opravných prostriedkov, dovolací súd - pri riešení tejto otázky - považoval za správne, aby sa prípustnosť dovolania posudzovala podľa právnej úpravy platnej v čase vydania dovolaním napadnutého rozhodnutia (k uvedenému vid' uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6ECdo/15/2017 z 27. septembra 2017, publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 2/2018 pod č. R 24/2018).

10 Z obsahu spisu vyplýva, že rozhodnutie odvolacieho súdu bolo v rámci exekučného konania vydané už za účinnosti novej právnej úpravy dňa 28. decembra 2018. S poukazom na uvedené bolo preto na predmetné dovolacie konanie potrebné aplikovať právnu úpravu Exekučného poriadku v znení účinnom od 1. apríla 2017, ktorá prípustnosť dovolania proti uzneseniu vydanému v exekučnom konaní vylúčila. Dovolanie povinného proti uzneseniu, ktorým odvolací súd potvrdil uznesenie exekučného súdu o zamietnutí návrhu povinného na zastavenie exekúcie, je bez ďalšieho procesne neprípustné.

11 Dovolací súd, viazaný rozsahom a dôvodmi dovolania, so zreteľom na vyššie uvedené, dovolanie povinného podľa § 447 písm. c/ CSP ako neprípustné odmietol bez toho, aby sa zaoberal dôvodnosťou podaného dovolania.

12 V dovolacom konaní úspešnej oprávnenej vznikol voči povinnému nárok na náhradu trov dovolacieho konania (§ 255 ods. 1 CSP v spojení s § 453 ods. 1 CSP). Keďže však podľa obsahu spisu oprávnenej v tomto konaní preukázateľne žiadne trovy nevznikli, Najvyšší súd Slovenskej republiky v súlade s článkom 17 Základných princípov Civilného sporového poriadku, zakotvujúcim procesnú ekonomiu, oprávnenej náhradu trov dovolacieho konania nepriznal (k uvedenému porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. februára 2018 sp. zn. 7Cdo/14/2018).

13. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.